dosarul nr.2-815/2025
2-25079833-38-2-05062025-1
Dispozitiv pronunțat public la 28 ianuarie 2026
Hotărîrea integrală întocmită la 19 martie 2026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 ianuarie 2026
or.Rezina

Judecătoria Orhei sediul Rezina, Republica Moldova
Instanţa având în componenţă:
Președintele ședinței,
Judecător Veronica Cuculescu
Grefier Maria Calugher
Cu participarea:

Reprezentantului reclamantei ***** Ecaterina, avocatului Odgon Igor, împuternicit în baza mandatului seria și nr. WA 0007406 din 05.05.2025,

Reprezentantului pîrîtului ***** Vadim, avocatului Procopciuc Angela, împuternicită în baza mandatului seria și nr. MA 1967040 din 04.08.2025,

Reprezentantului Structurii Teritoriale de Asistență Socială Șoldănești, Melnic Galina
În lipsa:

Reclamantei ***** Ecaterina, născută la *****, cod personal *****

Pîrîtului ***** Vadim, născut la *****, cod personal *****,
Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamanta ***** Ecaterina către pîrîtul ***** Vadim, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Centru-Est Șoldănești privind încasarea pensiei de întreținerea copilului minor și decăderea din drepturile părintești,

a c o n s t a t a t:

La 05.06.2025, avocatul Otgon Igor în interesele reclamantei ***** Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru- Est, cu privire la încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor și decăderea din drepturile părintești.

În motivarea cererii a indicat că, părțile s-au aflat în relații de căsătorie în perioada 11.05.2014 - 05.11.2015. Urmare a acestei căsătorii la ***** s-a născut unicul copil al acestui cuplu – *****. Prin hotărîrea Judecătoriei Șoldănești din 05.10.2015 domiciliul copilului minor a fost stabilit cu reclamanta. Astfel, începînd cu 05.11.2015, minorul a domiciliat cu reclamanta în *****.

De la desfacerea căsătoriei, pîrîtul nu menține relații atât cu reclamanta, cît și cu fiul lor comun *****. De circa 10 ani, pîrîtul nu contribuie la cheltuielile legate de

creşterea, educaţia şi întreţinerea acestui copil, fără a conştientiza prevederile art. 58 alin. (1) din Codul familiei. Reclamanta n-a format altă căsătorie şi exercită de una singură, obligaţiile sale părinteşti, suportînd toate cheltuielile necesare în acest sens.

Menţionează că, la 08.05.2025, avocatul Igor Otgon, din numele reclamantei, a expediat pîrîtului o solicitare scrisă, recomandată, prin care i-a fost propusă încheierea unui contract autentificat notarial privind plata pensiei de întreţinere a copilului. Mai exact, pentru depunerea actelor necesare şi coordonarea prevederilor contractului ce urma a fi încheiat, s-a propus pîrîtului ziua de 21.05.2025, ora 12.00, biroul notarului Diana Gavriliuc din or. Şoldăneşti. Scrisoarea poştală, expediată de avocat, a fost recepţionată la 14.05.2025 de ***** Cezara, actuala soţie a pîrîtului. Drept confirmare a recepţionării de către pîrît a propunerii avocaţiale de încheiere a contractului autentificat notarial, pîrîtul a lăsat un mesaj scris telefonic, la datele de contact ale avocatului Igor Otgon fixate prin aplicaţia de mesagerie VIBER. După vizualizarea mesajului respectiv, acesta a fost distrus, fiind setat preventiv în acest sens, de expeditor/pîrît. La data fixată pentru vizita respectivă la notar, pîrîtul nu s-a prezentat şi n-a informat reclamanta despre altă soluţie privind plata pensiei alimentare pentru întreţinerea fiului *****. La moment, pîrîtul ocupă funcţia de primar al or. Şoldăneşti, ceea ce presupune că acesta are un salariu regulat şi nu este necesar de stabilit mărimea pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă. Respectiv, reclamanta, consideră că stabilirea pensiei de întreţinere în mărime de ¼ din salariu şi alte venituri ale tatălui acestuia, nu va afecta interesele copilului *****.

Cu referire la cerinţa privind decăderea din drepturile părinteşti a invocat că, de circa 10 ani, pîrîtul nu menţine contact atît cu reclamanta, cît şi cu fiul său. Pîrîtul s-a eschivat de la exercitarea obligaţiilor sale părinteşti faţă de fiul său *****.

În acest sens pot fi menţionate următoarele: 1. Reclamanta şi copilul ***** au locuit permanent pe parcursul celor 10 ani după divorţ pe aceiaşi adresă în or. Şoldăneşti, iar pîrîtul a cunoscut domiciliul lor, deoarece a fost domiciliul părinţilor reclamantei - adresa unde s-a aflat reclamanta la data căsătoriei cu pîrîtul; 2. Avînd domiciliul legal şi continuu în or. Şoldăneşti, copilul ***** a frecventat instituţii de învăţămînt pe teritoriul acestei localităţi şi locaţia acestuia a fost mereu accesibilă pentru pîrît; 3. Potrivit certificatelor/adeverinţelor eliberate de instituţiile de şcolarizare, cît şi cea de evidenţă medicală, pîrîtul n-a însoţit minorul şi nu s-a interesat de dezvoltarea fizică şi intelectuală a acestuia; 4. Pîrîtul activează la Primăria or. Şoldăneşti de mai mulţi ani, activînd iniţial în funcţia de viceprimar, apoi de primar pînă în prezent. Datorită exercitării atribuţiilor sale funcţionale, pîrîtul cunoaşte prevederile legislaţiei ce ţine de protecţia drepturilor copiilor; 5. La 27.11.2024, pîrîtul a recepţionat scrisoarea recomandată privind propunerea soluţionării amiabile a schimbării numelui de familie a minorului ***** din „*****” în „*****”, însă nu s-a prezentat în acest sens la organul de stare civilă din ***** şi nici la notar pentru a expune acordul sau dezacordul său. De asemenea, n-a fost prezentat nici acordul pîrîtului, cu rol de primar, unde a fost solicitat avizul autorităţii

tutelare locale pentru schimbarea numelui de familie al fiului său *****. Doar după sesizarea Autorității Naționale de Integritate, sub aspectul respectării regimului conflictului de interese de către pîrît (din punct de vedere al exercitării atribuțiilor primarului or. Şoldăneşti), pîrîtul s-a prezentat la organul de stare civilă (ca fiind tată al copilului *****), unde şi-a exprimat acordul la schimbarea numelui de familie al fiului său din „*****” în „*****”. Situația expusă mai sus, este unicul caz din aceşti 10 ani, cînd pîrîtul şi-a exercitat dreptul părintesc, cînd a ignorat procedura de schimbare a numelui de familie al copilului în detrimentul fiului său. Această procedură fiind inițiată de reclamantă la 29.11.2024, a fost finalizată abia la 10.02.2025, după un şir de corespondențe şi sesizări ale autorităților publice.

Consideră că, situația descrisă, permit a constata faptul eschivării pîrîtului de la exercitarea obligațiilor părinteşti, continuînd concomitent să dispună de drepturile sale părinteşti în detrimentul intereselor fiului său. Or, acesta timp de 10 ani, locuind în aceiaşi localitate cu fiul său, l-a ignorat şi nu şi-a manifestat vre-un interes față de acest copil, inclusiv neexercitîndu-şi continuu obligațiile sale părinteşti prevăzute de legistație.

Consideră că, ignorarea de către pîrît a drepturilor şi intereselor copilului său de circa 10
ani, locuind cu acesta în aceiaşi localitate, reprezintă un comportament deosebit de nedemn
din partea pîrîtului şi poate fi sancționat cu cea mai severă pedeapsă – decăderea din drepturi
părinteşti.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 67, lit. a), 68 alin. (1), 74, 75 alin. (1) Codul Familiei, art. art. 18, 27 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru RM din 25.02.1993.

A solicitat încasarea de la ***** Vadim în beneficiul reclamantei ***** Ecaterina pensie de întreținere a copilului minor *****, în mărime de ¼ din salariu și alte venituri. Decăderea pârâtului din drepturile părintești față de fiul *****. Încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantei a tuturor cheltuielilor de judecată.

La 25.09.2025, reprezentantul pîrîtului, avocatul Angela Procopciuc, a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată, abuzivă și cu rea-credință, obligarea reclamantului la asigurarea prezenței copilului minor ***** pentru ascultarea opiniei în prezența unui pedagog/psiholog și reprezentantului organului tutelar și obligarea intervenientului accesoriu ATAS Centru Est să elibereze Avizul consultativ la pretenția privind decăderea pîrîtului din drepturile părintești.

În motivarea referinței a indicat că, potrivit informației Biroului Național de Statistică pentru anul 2024 – pentru un copil, minimul de existență a copiilor între 7-17 ani este de 3 295 lei, această sumă urmează a fi raportată la ambii părinți, care sunt obligați să participe la întreținerea materială a copilului, minor prin aport egal. Astfel,

sunt deacord cu pretenția de încasare a pensiei alimentare lunare doar în mărime de 1 648 lei. Din momentul eliberări certificatul de divorț și stabilirii domiciliului cu mama – 11.11.2015 – pînă la adresarea în instanța de judecată litigii privind contribuirea la întreținerea și educația copilului minor nu au fost, ori, aceste obligații erau executate benevol și pretenții nu erau înaintate. La materialele cauzei civile și pe portalul instanțelor judecătorești nu figurează hotărîri judecătorești în acest sens, fapt ce denotă despre contribuirea la întreținerea materială a copilului la buna înțelegere.

A menționat că, nu există nici o procedură de executare privind încasarea cărorva plăți cu titlu de pensie alimentară sau suplimentare pe motivul bolii din momentul divorțului pînă în prezent. La fel nu există nici o procedură contravențională privind eschivarea de la executarea obligațiilor părintești. După hotărîrea judecătorească din 05.10.2015 nu a fost necesar de stabilit un grafic de întrevedere, ori, participarea la educația copilului a fost benevolă.

În speță nu a fost dovedită eschivarea pârâtului de la executarea obligațiilor părintești, inclusiv plata pensiei alimentare, reclamanta nu este în drept să înainteze o așa pretenție. Circumstanțele invocate de reclamantă precum că pîrîtul niciodată nu a participat la educația copilului la școală, instituțiile medicale sunt bazate pe înscrisuri ce pot fi apreciate relativ și ce nu confirmă justețea că de la divorț toți acești 10 ani, pîrîtul nu s-a interesat de copil. În primul rînd concluzia instituției medicale că de la naștere pînă în 2024 copilul se adresa la consultația medicului doar cu mama, este o expresie declarativă, ori, nicăieri în istoria de boală nu se scrie cu cine vine la consultație copilul. E și firesc că pînă la vîrsta de 3 ani, mama copilului stă în concediu de îngrijire a copilului, iar tata lucra, și nu se exclude că la medic se adresa preponderent mama. Însă, acest fapt nu denotă că tatăl nu contribuia prin sunete, căutarea unor medici privați la acordarea asistenței medicale necesare, pe care reclamanta nici nu le descrie. De la hotărîrea judecătorească din 05.10.205, cînd s-a stabilit domiciliul cu mama, tatăl putea veni la copil doar prin acordul mamei sau în baza unui grafic, sau la solicitarea ajutorului de către mamă. Din materialele acțiunii civile nu se dovedește faptul că mama a cerut dar tata a refuzat să plece la consultația medicului sau să acorde alt ajutor – bunăoară la procurarea medicamentelor sau achitarea investigațiilor medicale. Cît privește antrenarea tatălui la instituția de învățămînt, se pretinde că la data înaintării acțiunii civile, copilul ***** avea doar 9 ani, fiind clasa a 2, fiind înmatriculat la instituția școlară unde a dorit reclamanta – ca părinte a cărui domiciliu a fost stabilit și copilul său. Reclamanta nu a întrebat părerea tatălui la care instituție școlară să-l înmatriculeze, și fiind lăsat la responsabilitatea mamei, este și clar că ultima urma să-l ducă și să-l ia de la școală. Pârâtul nu a fost informat nici o dată despre desfășurarea adunărilor de perinți, mama neinformînd că sunt probleme pe care trebuia să le rezolve și tata, iar cele solicitate fiind rezolvate. Interesul tatălui despre reușita copilului în primele 2 clase se face față de diriginta clasei, dar nu de directorul școlii. Frecventarea școlii de muzică – ca instituție suplimentară – nu este obligatorie și nu s-a coordonat cu tatăl, de aceea nu poate fi

invocată ca probă în dovedirea eschivării de la executarea obligațiilor părintești de participarea la educația copilului.

Cît privește pretenția de încasare a ¼ din salariu și venituri, a indicat că, pîrîtul a format o nouă familie, are membri inapți de muncă, inclusiv copii minori, părinți la întreținere. De aceea reținerea din salariul lunar ¼, ar influența negativ asupra altor persoane aflate la întreținerea pîrîtului. Mai mult, funcția publică deținută de ***** Vadim – primar or. Șoldănești, este una electivă și doar pe termen de 4 ani, care expiră în toamna anului 2026, aceasta nefiind una permanentă și nu asigură un venit garantat regulat, doar pe perioadă, atunci cînd pensia de întreținere se solicită pînă la atingerea majoratului copilului. Respectiv, chiar și dacă judecata va pronunța o hotărîre judecătorească la caz, privind încasarea pensiei alimentare, această soluție denotă despre eschivarea de executare a obligației de achitare a pensiei alimentare de întreținere, ori, executarea acesteia începe odată cu procedura de executare după intrarea în vigoare a hotărîrii judecătorești.

Aspecte de procedură:

La 05.06.2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor cererea de chemare în judecată menționată supra, a fost repartizată spre examinare judecătorului Veronica Cuculescu (f.d.1).

Prin încheierea judecătorului din 10.06.2025, a fost acceptată spre examinare, în procedură contencioasă, cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantei ***** Ecaterina, avocatul Otgon Igor (f.d. 39).

Argumentele participanților la proces.

Reprezentantul reclamantei, avocatul Otgon Igor, în ședința de judecată a menționat că, sustine cererea, circumstanțe noi ca să modifice situația creată pe parcursul acestor ani nu au apărut. Opinia reclamantei față de cele menționate în cererea de chemare în judecată nu a fost schimbată. A încercat să soluționeze chestiunea referitor la încasarea pensiei alimentare prin mediere, însă fără succes. Propunerea pârâtului cu privire la achitarea pensiei de întreținere în sumă de 1700 lei este neserioasă și insuficientă pentru întreținerea copilului. Pârâtul ingnoră să-și exercite obligațiile părintești și, pentru comportamentul său acesta urmează a sancționat.

După desfacerea căsătoriei reclamanta nu s-a adresat către organele competente cu plângere pe faptul neexecutării obligatiilor părintești de către pârât. La schimbarea numelui de familie pîrîtul a ignorant solicitarea reclamantei și nu răspundea la apelurile telefonice, a reacționat doar după ce a fost depusă sesizare. Reclamanta nu s-a adresat cu alte acțiuni în judecată în vederea încasării cheltuielilor suplimentare legate de starea de sănătate a copilului, deoarece nu a fost necesitate. Tatăl copilului nu-și îndeplinește obligațiile părintești pe care trebuie să le exercite fără a fi anunțat de către mama, așa cum este în interesul mamei să asigure copilului instruire, aceași instruire trebuia să fie asigurată și din partea tatălui, ceia ce nu a avut loc. La alegerea

instituției de învățământ pentru copil mama nu a solicitat opinia tatălui. Reclamanta este medic de familie în or. Șoldănești. Nu cunoaște dacă instituția medicală duce o evidență cine însoțește copilul la medic. Constantin Balanici este directorul instituției medicale, iar ***** Ecaterina este medic de familie. Reclamanta ***** Ecaterina este atît medicul de familie cît și mama copilului, adică este una și aceiași persoană.

La întrebarea instanței a indicat că, motivul pentru care la desfacerea căsătoriei nu s-a soluționat chestiunea cu privire la încasarea pensiei alimentare au fost relațiile tensionate dintre părți. La momentul desfacerii căsătoriei reclamanta a considerat că se va înșprăvi de una singură cu creșterea copilului deaceea nu a apelat la ajutorul pârâtului, dar a lăsat la discreția lui ***** Vadim exercitarea obligațiilor părintești. Reclamanta nici o data nu a pus obstacole în comunicarea dintre copil și tatăl său sau dintre copil și bunicii pe linie paternă. La moment cheltuielile pentru întreținerea și instruirea copilului s-au majorat și reclamanta văzând că pârâtul nu manifestă nici un interes față de copil a decis să recurgă la procedura legală. Copilul are 11 ani și are telefon mobil. ***** nu a manifestat nici odata nici un interes să vorbească cu tatăl său. După divorț pârâtul nu a contribuit benevol nici odata la întreținerea copilului. Reclamanta nici odata nu s-a adresat către pârât cu rugămntea de a o ajuta să resolve careva chestii în interesul copilului. Buneii din partea tatălui nu au manifestat interes față de copil, nu l-au considerat ca nepot. Motivul desfacerii căsătoriei acestora este pe conflictul de comportament, atitudine și relații dinte părți. Pînă la desfacerea căsătoriei părțile au locuit împreună cu părinți pîrîtului. Nu este exclus ca părinții să fi fost implicați în conflictul dintre părți. Nu au fost cazuri cînd reclamata s-a adresat către pîrît cu cerința de a-i semna vreo declarație pentru a pleca undeva cu copilul, deoarece nu a avut așa necesitate. Reclamanata nu s-a adresat către ***** Vadim cu problema că copilul este bolnav și este necesară o investigație fiindcă nu a fost necesar. Nu cunoaște care este mărimea cheltuielelor suplimentare care apar cu frecventarea activității extrașcolare pentru copil. Copilul este sănătos și nu suferă de vre-o boală cronică care ar necesita un tratament costisitor și continuu. Reclamanta activează doar într-un singur loc. Căsătoria cu ***** Vadim a fost unica căsătorie a reclamantei, iar ***** este unicul său copil. Pârâtul a lipsit integral din viața copilului, iar acestea sunt consecințele neexercitării obligațiilor părintești, fapt ce constituie temei pentru decăderea din drepturile părintești. Mama nu a interzis copilului să-și cunoască tatăl, iar problemele financiare ale tatălui nu pot fi transferate asupra copilului. Părinții sunt obligați să asigure condiții de creștere și educație mai mult decât minimul necesar. Decăderea din drepturile părintești nu va afecta dreptul lui ***** de a se vedea cu copilul și de a contribui la creșterea și educația acestuia. Comportamentul pârâtului față de copil după eventuala decădere din drepturile părintești îi va permite să-și restabilească aceste drepturi pe cale judecătorească. În ceea ce privește neadresarea reclamantei în judecată pentru atragerea la răspundere contravențională, Codul civil și Codul familiei nu prevăd o asemenea acțiune prealabilă obligatorie pentru examinarea cererilor privind decăderea din drepturile

părintești. De un an, tatăl copilului cunoaște datele de contact și nu a manifestat interes față de copil, mai mult, a transmis un mesaj prin care și-a exprimat acordul de a fi decăzut din drepturile părintești în cazul în care i se va stabili pensia alimentară în sumă de 1 500 lei.

Reprezentantul pîrîtului, avocatul Angela Procopciuc în ședința d judecată a menționat că, nu recunoaște acțiunea. Căsătoria încheiată la 11.05.2014 a fost de scurtă durată și inițiatorul divorțului a fost reclamanta, iar pîrîtul nu s-a opus nici la desfacerea căsătoriei și nici la oricare sprijin financiar de care avea nevoie. Motivul desfacerii căsătoriei a fost că copilul a fost conceput în afara căsătoriei și nu este copilul pârâtului, mama era deja însărcinată în luna a doua și ascundea acest fapt. Dar cînd și-a dat seama că copilul este conceput în afara căsătoriei și nu este copilul său s-au început conflictele. Pârâtul consideră că nu este tatăl biologic motiv din care nici nu s-a implicat în viața copilului. Expertiza cu privire la stabilirea paternității nu s-a efectuat și nici nu au nevoie. Numele tatălui în certificatul de naștere a copilului a fost înscris din cuvintele reclamantei, iar pârâtul nu a contestat acest fapt. Reclamanta nici o data nu s-a adresat către ***** Vadim cu vreo cerință de ajutor. Pârâtul nu a refuzat nici odata să semneze declarații pentru a permite plecarea copilului peste hotare. Problemele au început cînd mama a dorit să perfecteze actele românești și să schimbe familia copilului. Pînă la urmă clientul său și-a exprimat acordul la schimbarea numelui. Timp de 10 ani reclamanta nu s-a adresat în instanță cu vre-o acțiune de încasare a pensiei alimentare. Acest litigiu a apărut după ce s-a schimbat familia copilului din ***** în ***** și de când reclamanta a început să perfecteze actele românești. Clientul său nu este împotrivă să fie decăzut din drepturi părintești doar că nu vede care ar fi temeiul de drept. Pârâtul și-a întemeiat o altă familie unde crește încă un copil pe care la fel este obligat să-l întrețină. Totodată, pârâtul are la întreținerea sa și părinții care sunt pensionari. Consideră că suma propusă de 1700 lei lunar pentru întreținerea lui ***** este o sumă rezonabilă. Pârâtul bănuiește și întotdeauna a bănuit că ***** nu este fiul său biologic. ***** Vadim a fost indicat ca tată în certificatul de naștere a lui ***** din motiv că era soțul reclamantei. La moment pârâtul exercită funcția de primar al or. Șoldănești și are un salariu mediu lunar de 18 500 lei.

Reclamanta ** Ecaterina*** în ședința de judecată a menționat că, susține în totalitate cererea. A hotărât să-l decadă din drepturi părintești pe pârât deoarece a văzut că acesta nu a manifestat nici un interes față de copil. Motivul de decădere este că pîrîtul nu participă în viața copilului. Nu are avut scop de răzbunare. Careva impedimente din partea pârâtului în defavoarea copilului nu au fost. Nu i-a solicitat niciodată nici o semnătură, nimic de la pârât.

Minorul ** fiind audiat în ședința de judecată în prezența pedagogului a indicat că, se numește *****. Este în clasa V- a. La întrebarea instanței dacă îi este frică, copilul a confirmat printr-un gest afirmativ al capului. Nu poate răspunde cum se numește școala unde în învață, a uitat cum se numește. La întrebarea instanței dacă

merg studiile bine, copilul a confirmat printr-un gest afirmativ al capului. Îi place muzica și limba română. Frecventează școala muzicală de mult timp, cântă bine. Nu știe ce vrea să devină când crește mare. Sunt 25 copii în clasă. Se împacă cu toți profesorii și colegii de clasă. Mama se numește Ecaterina, bunica este Claudia, iar bunelul - Dumitru. Nu știe cum îl cheamă pe tatăl său. Nu l-a văzut niciodată pe tatăl său. Acum locuiește cu mama și buneii săi - părinții mamei. Buneii din partea tatălui nu îi cunoaște fiindcă nu i-a văzut niciodată. Nu cunoaște unde trăiesc și nu a fost la ei acasă niciodată. Din primele sale amintiri a locuit în Șoldănești. A frecventat grădinița din s. Șipca. Din cîte își amintește tot timpul a trăit împreună cu buneii și cu mama. Dimineața mama îi pregătește hainele și micul dejun. Mama îl lua și îl ducea la grădinița. Nu se duce la scoală singur fiindcă se teme singur să meargă pe drumuri. În afară de școală și școala muzicală alte activități nu mai are. Când merge la pian și vioară se duce cu mama. Nu ar vrea să-l cunoască pe tatăl său - fiindcă nu vrea. Niciodată nu i-a făcut nici un cadou tata, nici nu l-a telefonat de ziua sa. A menționat că, are telefon personal. Mama nu i-a spus dacă pe tata îl cheamă Vadim. Nu a întrebat-o pe mama unde este tata. E bine și fără tată. Nu ar vrea să vină tata la el să discute. Nu este supărat pe tata fiindcă nici nu îl știe. Consoderă că tata nu are dreptul să vină să-l viziteze. Mama nu i-a povestit cum arată tata. Despre tata nu discută în general. Nu i-a interzis niciodată mama să contacteze cu tata. La întrebarea instanței dacă nu e curios să o întrebe pe mama ceva despre tata, copilul a infirmat printr-un gest al capului. Nu se emoționează când vorbește despre tata. Știe că până nu demult a purtat numele ***** *****, acum este *****. Mai tare îi place numele *****. Mama nu i-a explicat de ce a fost ***** dar acum e *****. El a vrut să fie în aceiași familie. Nu înțelegea de ce mama este „*****” iar el este „*****”. El singur a vrut să fie schimbat numele. Sărbătoresc ziua sa de naștere acasă. La ziua sa participă mama, bunicii, nana Sveta. Mama îi face cadouri la ziua sa. La ultimul sunet, când finisează școală vrea să fie împreună cu el mama și buneii. La odihnă a fost cu mama și nana. În altă țară nu a fost, a fost doar în alt oraș dar nu ține minte în care.

Reprezentantului Structurii Teritoriale de Asistență Socială Șoldănești, Melnic Galina, în ședința de judecată a depus referință prin care a propus ca decizia privind decăderea din drepturile părintești a cet. ***** Vadim față de copilul ***** să fie luată de instanța de judecată.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind actele şi materialele dosarului, audiind participanţii la proces prezenți, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum

şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1-3) Cod de procedură civilă instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă, explicaţiile date de părţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 240 alin. (1, 3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Referitor la pretenția privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, instanța de judecată reține că, prin titlul IV, din Codul familiei legiuitorul a instituit obligația de întreținere dintre membrii familiei, în special capitolul 12 a reglementat obligația de întreținere dintre părinți și copii.

Articolul 74 alin.(1) Codul familiei, indică direct că părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.

Potrivit art.75 Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de ¼ – pentru un copil, $^1/_3$ – pentru 2 copii şi ½ – pentru 3 şi mai mulţi copii. ***Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.***

Conform art.75 alin.(3) Codul familiei, în cazul în care unii copii rămîn cu un părinte,
iar alţii – cu celălalt, pensia de întreţinere plătită în favoarea părintelui mai puţin asigurat se stabileşte într-o sumă bănească fixă, determinată conform art.76.

Întru respectarea prevederilor menţionate mai sus, urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului la care Republica Moldova este parte, de menţinerea

echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie precum şi de proporţionalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.

Articolul 18 alin.(1) al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, stipulează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Obligaţia părinţilor de a-şi întreţine material copiii minori este o obligaţie fundamentală, consfinţită în art.48 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova care expres stabileşte, că părinţii au îndatorirea de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor. Or, creşterea, educaţia şi instruirea copiilor este posibilă numai în condiţiile exercitării corespunzătoare a obligaţiilor părinteşti de întreţinere materială a acestora.

Potrivit art. 97 Codul Familiei, în lipsa unui acord referitor la întreţinere, membrii familiei menţionaţi la art.74-91 pot porni în instanţa judecătorească o acţiune privind încasarea pensiei respective, chiar şi în cazul cînd aceasta se plăteşte benevol, iar art. 98 alin. (2) din Codul Familiei prevede că pensia pentru întreţinerea copilului minor se va încasa din momentul înaintării acţiunii în instanţa judecătorească pînă la atingerea de către copil a majoratului.

Din conţinutul acestor norme instanţa deduce că stabilirea pensiei de întreţinere în cotă parte din salariul şi/sau alte venituri ale pârâtului poate fi realizată doar în cazul în care pârâtul dispune de un salariu, adică este angajat, şi/sau dispune de alte venituri regulate ce permit asigurarea copiilor minori cu o întreţinere suficientă şi echitabilă pe întreaga perioadă pentru care se încasează pensia de întreţinere.

Din materialele dosarului rezultă că copilul minori locuiește împreună cu mama sa, reclamanta ***** Ecaterina, în or. Șoldănești, care se ocupă direct de creșterea și educarea lui, fapt probat în cadrul examinării cauzei pendinte.

În particular, din acțiunea formulată de ***** Ecaterina, rezultă că aceasta pretinde să fie încasată pensie alimentară de la pîrîtul ***** Vadim în mărime de ¼ din salariu și alte venituri ale acestuia.

Coroborând explicațiile părților în proces și analizând înscrisurile anexate la materialele dosarului, instanța de judecată conchide că este judicios și echitabil ca această revendicare a reclamantei să fie admisă parțial, din considerentele ce succed.

Instanța notează că la caz, pârâtul ***** Vadim activează oficial în câmpul muncii, fiind angajat în cadrul Primăriei or. Șoldănești, în funcție de primar și dispune de un salariu mediu lunar în mărime de aproximativ 19 000 lei (f.d.69).

Pârâtul ***** Vadim în referința depusă, a invocat că este de acord să achite o pensie de întreținere în sumă fixă conform legislației.

Conform art. art.58, 74 Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat, ei sunt obligaţi să întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă, care necesită sprijin material.

În continuare, instanța de judecată reține că, ***** Vadim după desfacerea căsătoriei
cu reclamanta și-a întemeiat o nouă familie în care la 31.10.2017, s-a născut copilul ***** *****, care la fel este la întreținerea pîrîtului (f.d.72). Totodată, pârâtul contribuie la sprijinirea părinților săi pensionari, aflați într-o situație materială modestă (f.d. 134-137), cu care locuiește la moment și deține 2 contracte de credit active la BC „Moldindconbank" SA. (f.d.131).

Astfel, instanța nu poate neglija faptul că pârâtul mai are un copil minor (***** *****) căruia la fel îi datorează întreținere. La fel, instanța de judecată mai reține că, obligația de întreținere trebuie repartizată echitabil între toți copiii pârâtului, întrucât legea consacră principiul egalității între copii, indiferent de proveniența lor. Stabilirea unei pensii în cuantum de ¼ din venit ar conduce la o sarcină disproporționată în raport cu posibilitățile materiale actuale ale pârâtului și cu celelalte obligații legale ale acestuia.

Totodată, deși existența unui credit bancar nu înlătură și nici nu diminuează prin ea însăși obligația de întreținere, instanța poate avea în vedere această împrejurare în aprecierea globală a posibilităților materiale ale debitorului obligației, în măsura în care plata ratelor afectează în mod real venitul disponibil.

Prin urmare, având în vedere totalitatea acestor circumstanțe, instanța apreciază că stabilirea pensiei de întreținere în cuantum de $^1/_6$ din venitul lunar al pârâtului reprezintă un echilibru just între nevoile copilului minor și posibilitățile reale ale părintelui obligat, asigurând totodată respectarea principiului proporționalității și al egalității între copii.

Instanța reține că stabilirea pensiei de întreținere trebuie să asigure acoperirea necesităților rezonabile ale copilului minor, raportate la nivelul mediu al cheltuielilor pentru creșterea și educarea unui copil.

În acest sens, instanța are în vedere și datele statistice oficiale comunicate de Biroul Național de Statistică, conform cărora coșul minim de existență pentru un copil în vîrstă de 7-17 ani, în orașe mici, pentru semestrul I al anului 2025, a constituit suma de 3 310, 20 lei.

Raportând cuantumul de $^1/_6$ din venitul lunar al pârâtului la aceste date statistice, instanța constată că suma rezultată (19 000 lei:6= 3166 lei) nu este disproporționată și nici derizorie, ci se încadrează în limite rezonabile raportate la necesitățile medii ale unui copil, astfel cum acestea sunt reflectate în statisticile oficiale pentru anul 2025.

Prin urmare, reducerea cotei de la ¼ la $^1/_6$ din venitul lunar nu aduce atingere interesului superior al copilului, ci reprezintă o ajustare proporțională determinată de

existența altor obligații legale de întreținere ale pârâtului, întreținerea altui copil și de situația sa materială actuală.

Totodată, instanţa notează, că în cadrul obligaţiei de întreţinere dintre părinţi-copil, creditorul obligaţiei de întreţinere este copilul minor, dreptul de a fi întreţinut de către părinţi este un drept subiectiv al copiilor, părintele, la caz ***** Ecaterina este reprezentantul legal al copilului minor, *****, care a înaintat pretenția privind încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor şi în acest context, instanța reiterează că achitarea de către ***** Vadim a pensiei pentru întreţinerea copilului minor, nu este un privilegiu acordat copilului sau mamei acesteia, dar este obligaţie prevăzută de art.74 Codul familiei.

Astfel, având în vedere, că atât ***** Ecaterina cât şi ***** Vadim au obligaţia să contribuie în mărime egală la întreţinerea copilului minor, instanţa de judecată consideră că din contul lui ***** Vadim urmează a fi încasată în beneficiul reclamantei ***** Ecaterina pensia de întreţinere pentru copilul minor, ***** în mărime de $^1/_6$ din toate veniturile și câștigurile pârâtului.

Încasarea pensiei de întreţinere urmează a fi achitată începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată- 05.06.2025 şi până la atingerea majoratului de către copil.

În conformitate cu prevederile art.98 alin.(2) Codul familiei, pensia de întreţinere se

încasează de la data adresării în instanța judecătorească, iar potrivit art. 256 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, hotărârea judecată în partea respectivă urmează a fi executată imediat.

Cu referire la solicitarea privind decăderea din drepturile părinteşti.

Potrivit art.3 alin.(1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989 de la New York, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

În conformitate cu prevederile art.18 alin.(1) al Convenției, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

În textul art.9 al Convenției se desprinde cert că, statele părţi vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri

particulare, de exemplu cînd părinții trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reședință al copilului.

Din actele şi lucrările dosarului rezultă că, reclamanta și pârâtul s-au aflat în relații de căsătorie în perioada 11.05.2014 -05.11.2015. Urmare a acestei căsătorii la *****, s-a născut unicul copil al acestui cuplu – *****. Prin hotărîrea judecătoriei Șoldănești din 05.10.2015, domiciliul copilului minor a fost stabilit cu mama ácestuia.

În conformitate cu prevederile art.52 alin.(1) Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Art.58 alin.(1) Codul familiei, prevede expres că, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Conform art.60 alin.(1)-(3) Codul familiei, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să îşi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane. Părinţii sânt obligaţi să asigure frecventarea de către copil a şcolii până la sfîrşitul anului de învăţământ în care acesta atinge vîrsta de 16 ani. Instituţia de învăţământ şi forma de instruire sînt alese de către părinţi, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

Potrivit art.68 alin.(1) Codul familiei, decăderea din drepturile părinteşti are loc numai pe cale judecătorească.

În conformitate cu prevederile art.67 Codul familiei, părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părinteşti; d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicând violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; h) precum şi în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

Astfel, instanța constată că, prin ***„drepturi părintești”*** de care părinții pot fi decăzuți, se subînțeleg drepturile pe care părinții le au asupra copilului până la atingerea majoratului acestuia sau obținerii capacității depline de exercițiu și sunt legate de educația, de dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor. Părinții având prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.

După cum s-a menționat mai sus domiciliul copilului minor a fost stabilit împreună cu mama-reclamanta ***** Ecaterina care are grijă de educația și întreținerea minorului *****.

Prin urmare, într-o asemenea situaţia e şi firesc ca părintele cu care locuieşte copilul să fie antrenat mai activ în viaţa socială a copilului. Locuirea minorului cu unul dintre părinţi, nu trebuie să echivaleze cu decăderea celuilalt părinte din drepturile părinteşti, în cazul apariției unor circumstanţe în exercitarea egală a obligaţiunilor părinteşti, ci trebuie să existe un just echilibru în exercitarea puterii părinteşti asupra copiilor, deoarece este în interesul copiilor ca aceştia să poată în mod real şi efectiv să aibă legături personale cu celălalt părinte.

Urmare celor constatate, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părinteşti trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancţiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinţilor conduce la decăderea din drepturile părinteşti.

Instanța consideră că, în cadrul examinării prezentei cauze n-au fost stabilite careva temeiuri de decădere din drepturile părintești, prevăzute în art. 67 Codul familiei, fiind menționat în termeni generali că, pârâtul s-ar fi eschivat de la exercitarea obligațiilor de părinte față de copilul *****, însă careva probe pertinente în acest sens n-au fost prezentate, care ar dovedi că pârâtul s-ar fi eschivat cu rea credință de la întreținerea și educația copilului.

Nici o probă nu a fost prezentată instanței din care ar rezulta că, pârâtul nu a contribuit cu nimic la întreținerea copilului *****, nici chiar proba cu martori. Reclamanta, având obligația să-și probeze argumentele.

Cu atât mai mult că, reclamanta nici nu s-a adresat pînă la moment cu cerere de chemare în instanța de judecată cu privire la încasarea forțată a pensiei, dacă tot afirmă că pârâtul nu a binevoit să contribuie la îngrijirea și întreținerea copilului timp de 10 ani.

La fel din declarațiile reclamantei cât și a reprezentantului acestuia rezultă că ***** Ecaterina după desfacerea căsătoriei nu s-a adresat nici odata către pârît cu rugămintea de a o ajuta în exercitarea obligațiilor părintești, iar ultimul ar fi refuzat-o. Totodată, din probele prezentate de reclamantă nu rezultă că pârâtul ar manifesta un comportament amoral, care ar pune în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, cât și dezvoltarea morală a acestuia.

În continuare instanța reține că, în conformitate cu principiul interesului superior al copilului și prevederile legislației naționale și internaționale, a fost audiat copilul minor *****, care a relatat că nu a avut niciodată contact cu tatăl său, nu a purtat discuții cu acesta și nici nu cunoaște cum arată ultimul.

Instanța apreciază aceste declarații ca fiind sincere, coerente și corespunzătoare vârstei copilului, ele reflectând percepția proprie a minorului asupra relației cu părintele.

Aceste declarații confirmă lipsa relației afective dintre pârât și copil și indică o absență de facto a implicării părintești.

Totuși, instanța reține că, aceste împrejurări, deși relevante, nu sunt suficiente, în sine, pentru a justifica aplicarea măsurii excepționale a decăderii din drepturile părintești, în lipsa unor probe concludente privind eschivarea culpabilă și sistematică a pârâtului de la exercitarea obligațiilor părintești. Or, decăderea din drepturile părintești reprezintă cea mai severă măsură din dreptul familiei care poate fi aplicată în privința unui părinte, fiind necesară existența unor probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele prin acțiunile sau inacțiunile sale sistematice pune în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, pun în primejdie copilul.

Or, a decădea un părinte din drepturi doar pe temeiul constatării pasivității sale aparente, fără a investiga dacă acea pasivitate este rezultatul unei eschivări reale și culpabile sau al unei marginalizări parentale de facto, înseamnă a aplica formal și mecanic o sancțiune gravă, fără respectarea principiului proporționalității și fără a pune în centrul analizei interesul superior al copilului.

Instanța de judecată subliniază că o hotărâre de o asemenea gravitate, prin care un părinte este exclus din viața copilului său, nu poate fi fundamentată pe simple presupuneri, formalități procesuale sau pe opinii unilaterale, ci exclusiv pe fapte dovedite, convingătoare și interpretate în interesul superior al copilului. În prezența speță, nici reclamanta și nici reprezentantul acesteia nu au argumentat în mod convingător, care este interesul superior al copilului care urmează a fi protejat prin pronunțarea unei hotărâri de decădere a pârâtului din drepturile părintești.

Instanța de judecată mai atrage atenția asupra faptului că susținerea reclamantei ***** Ecaterina, precum că pârâtul, ***** Vadim, cu rea-credință se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, nu vizitează copilul, nu se interesează de sănătatea și viața acestuia, nu este suficientă, pentru a justifica decăderea din drepturile părintești.

Or, potrivit practicii judiciare și doctrinei de specialitate, astfel de susțineri trebuie coroborate cu probe obiective, concludente și pertinente, care să ateste fără echivoc comportamentul culpabil și persistent al părintelui, lipsit de orice preocupare față de copil și de executarea obligațiilor sale legale. Eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești presupune acțiuni sau inacțiuni sistematice, care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, împiedică dezvoltarea sa morală, lipsesc condițiile elementare de trai sau afectează accesul copilului la educație și formare. Decăderea din drepturi nu poate fi dispusă decât în prezența unor probe certe, care să demonstreze că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la exercitarea atribuțiilor părintești, în special de la plata pensiei de întreținere.

Astfel, potrivit art.8 din Legea nr.370 din 30.11.2023 privind drepturile copilului, (fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia

cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

Prin prisma art.8 alin.(2) din Legea sus menționată, răspunderea pentru creșterea copilului și pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea, educarea și întreținerea copilului.

Potrivit jurisprudenţei Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cel mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanță fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărârea din 07.08.1996, paragraful 64), că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un comportament deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului (cauza Gnahore împotriva Franţei, nr. 40.03/98, paragraful 59 şi cauza Johansen citată anterior, paragraful 78).

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului subliniază că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus, paragraful 59): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemn, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza
Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr. 39.388/05, paragraful 67).

Sancțiunea decăderii din drepturile părintești reglementată de Codul familiei, reprezintă cea mai severă măsură în dreptul familiei. Punerea în primejdii a sănătății sau dezvoltării fizice a copilului prin felul de exercitare a drepturilor părintești, prin purtare abuzivă ori prin abateri grave în îndeplinirea îndatoririlor de părinte, este unul din motivele care atrag această sancțiune.

În context, se desprinde că decăderea din drepturile părinteşti este sancţiunea prin efectul căreia părintele ce îşi exercită drepturile sau îşi îndeplineşte obligaţiile părinteşti contrar intereselor copilului, îşi pierde aceste drepturi. Decăderea din drepturile părinteşti constituie o măsură ce poate fi luată numai în interesele minorului şi urmăreşte protejarea acestor interese.

În concluzie instanța de judecată remarcă că, decăderea din drepturile părinteşti este cea mai dură sancţiune, care necesită a fi aplicată faţă de părinţi numai după ce se va constata că, alte măsuri luate faţă de părinţii ce nu-şi onorează obligaţiile nu au dat niciun efect.

Asemenea măsuri trebuie aplicate în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar de motive imperative referitoare la interesul suprem al copilului. Instanța consideră că, intenția de a lipsi un copil, de protecţia unuia dintre părinţi fără un temei concludent, vine în detrimentul copilului şi lezează interesele şi drepturile fundamentale ale copilului, în timp ce, în esenţă, instituţia decăderii din drepturile

părinteşti este configurată ca unul din mijloacele de bază de apărare a drepturilor copilului.

În contextul celor expuse și ghidându-se de principiul prevalării interesului superior al copilului, apărat și garantat atât de prevederile naționale, cât şi de cele internaționale indicate, instanța conchide că în speță nu este în interesul copilului de a fi decăzut din drepturi tatăl său ***** Vadim.

Din contra, instanța consideră că prin decăderea din drepturile părintești a tatălui pe motive formale și inexistente, deoarece nu au fost probate de reclamantă, se lezează interesele copilului, în condițiile în care părintele copilului nu a renunțat la drepturile sale, tinde și dorește să își exercite obligațiile părintești prevăzute și impuse de lege (achitarea pensiei de întreținere), corespunzător, instanța conchide că, în actuala speță, decăderea din drepturile părintești a tatălui nu este o acțiune care are drept scop protejarea copilului, asigurarea dezvoltării lui morale şi asigurarea unor condiții de trai care să nu-i primejduiască dezvoltarea şi instruirea armonioasă și efectivă.

Totodată, este de menționat că, încredințarea copilului minor către unul dintre părinți, nu trebuie să echivaleze cu decăderea celuilalt părinte din drepturile părintești, în cazul apariției unor circumstanțe în exercitarea egală a obligațiunilor părintești, ci trebuie să existe un just echilibru în exercitarea puterii părintești asupra copilului, deoarece este în interesul copilului ca acesta să poată în mod real şi efectiv să păstreze legături personale cu celălalt părinte, dar și alte rude pe linia maternă și/sau paternă.

Interesul superior al copilului se determină prin examinarea tuturor criticilor de apreciere cum sunt vârsta copilului, conduita fiecărui părinte, situația materială, posibilitățile concrete de a se ocupa efectiv de copil, garanțiile morale pe care le prezintă, aspectul care a fost obiectul de analiză și pentru instanța de fond.

Curtea Europeană în jurisprudența sa, a menţionat că pentru un părinte şi copilul său a fi împreună reprezintă un element fundamental al vieţii familiale, chiar dacă relaţia între părinţi a fost ruptă (Elsholz v. Germania, hotărâre din 13 iulie 2000, §43).

Măsurile ce implică decăderea din drepturile părinteşti ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale şi pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerinţă imperativă care se referă la interesele copilului (M.D. şi alţii v. Malta, hotărâre din 17 iulie 2012, §76).

Astfel, instanța de judecată reiterează că, motivele invocate de reclamanta ***** Ecaterina care ar duce la decăderea pîrîtului ***** Vadim din drepturile părintești, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării prezentei cauze civile.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit prevederilor art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare

a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în
alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

Astfel, deoarece reclamanta este scutită de plata taxei de stat în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, pentru soluționarea acțiunii cu privire la încasarea pensiei alimentare de întreținere, instanţa urmează să compenseze taxa neachitată în mărime de 553, 96 lei, de la pârât în folosul statului.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an - în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Conform prevederilor art. 1 pct. 1.1.2 al Legii nr. 213 din 31.07.2023 privind taxa de stat, cuantumul tarifar al taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil dacă valoarea acțiunii este de 5 001–50 000 lei, se calculează conform formulei (250 lei + 4% din valoarea acțiunii care depășește 5 001 lei).

În conformitate cu art.87 alin.(1) lit.c) CPC, pornind de la suma totală a obligaţiilor de plată a pensiei de întreținere pe un an, taxa de stat ce urmează a fi achitată de pârât constituie suma de 553, 96 ((((6 300 (salariul mimim pe țară) * 12) / 6 – 5 001 lei) *4%) + 250 lei).

Solicitarea reprezentantului reclamantei de a încasa din contul pârâtului cheltuielile de judecată pentru taxa de timbru instanța de judecată o v-a admite din următoarele considerente.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile suportate în prezenta cauza de către reclamantă sunt formate din cheltuielile pentru achitarea taxei de timbru în sumă de 200 lei, confirmate prin bonul de plată seria și nr. 00294416181703 din 03.06.2025 (f.d.10-11).

Luînd în considerație cele relatate, instanța conchide de a încasa din contul lui ***** Vadim în contul lui ***** Ecaterina suma de 200 lei pentru achitarea taxei de timbru.

S*olicitarea privind achitarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat, în mărime de 250 lei*, instanța de judecată o va respinge ca neîntemeiată, or, conform art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se

compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Sensul normei procedurale enunțate mai sus se rezumă la faptul că pot fi compensate
doar cheltuielile de judecată suportate de partea care a avut câștig de cauză. Cu referire la faptul că solicitarea privind decăderea din drepturile părintești (pentru care a fost achitată de reclamantă suma de 250 lei- taxa de stat) a fost respinsă, instanța va respinge și cerința de compensare a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat.

Sintetizând cele expuse mai sus, examinând probatoriul administrat la dosar, instanța reiterează că cererea de chemare în judecată înaintată de ***** Ecaterina cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și decăderea din drepturile părintești urmează a fi admisă parțial.

În concomitate cu art. 74 – 76 Codul familiei, art. 98, 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea depusă de ***** Ecaterina.

Se încasează de la ***** Vadim, născut la *****, cod personal ***** în beneficiul lui ***** Ecaterina *****, cod personal ***** pensie pentru întreținerea copilului minor *****, născut la *****, cod personal ***** în mărime de 1/6 (o șăsime) din toate veniturile, lunar, începând cu data de 05.06.2025 până la împlinirea vârstei majoratului de către copil.

Se încasează de la ***** Vadim, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 553, 96 (cinci sute cinzeci și trei lei, 96 bani).

Se încasează de la ***** Vadim în beneficiul lui ***** Ecaterina cheltuielile de judecată în sumă de 200 (două sute lei).

În rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediu Rezina, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătura/ Veronica Cuculescu
Copia corespunde originalului
Preşedintele şedinţei,
Judecător Veronica Cuculescu